

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Laat al je ideeën los en kijk dan

Er is een parabel.

Eens vroeg een jongeling een heremiet: "Wat is de methode om de bevrijding te bereiken?" De heremiet antwoordde: "Wie heeft je gebonden?" De jongeling was een ogenblik stil, en zei toen: "Niemand heeft me gebonden."

Toen vroeg de heremiet: "Waarom zoek je dan bevrijding?"

Waarom zoek je naar bevrijding? – Dit is wat ik ook gisteren iemand vroeg. Dit is wat ieder mens aan zichzelf moet vragen: waar zit de gebondenheid? Ontwaak tot wat *is*! Houd op met je druk te maken over het veranderen van dat wat is – ren niet achter idealen aan. Je bent 'wat is' in het heden, niet wat in de toekomst is. Er is geen gebondenheid in het heden. Vanaf het moment dat je ontwaakt tot het heden, bestaat er helemaal geen gebondenheid meer. Verlangen....juist in het verlangen om iets te worden en iets te bereiken, zit de gebondenheid. Een verlangen is altijd in de toekomst, altijd in morgen. Dat is de gebondenheid, dat is de spanning, dat doet je rennen, dat is de wereld. Het is het verlangen zélf dat het idee van bevrijding scheidt. Als gebondenheid al aan de wortel ligt, hoe kan bevrijding dan de uitkomst zijn? Het begin van bevrijding moet in vrijheid liggen. Bevrijding is niet enkel het einde, het is ook het begin. Het is niet zo dat bevrijding bereikt moet worden, maar er moet gezien worden dat 'ik ben reeds in een staat van bevrijding.' De realisatie van 'ik ben bevrijd' wordt moeiteloos verkregen in een kalm, waakzaam bewustzijn. Iedereen is al bevrijd: het is slechts een zaak van ontwaken tot deze werkelijkheid.

Op het moment dat ik stop met al dat gedoe, op het moment dat al het gekakker om iets te worden verdwijnt, word ik volledig. Dit 'worden', in zijn volle betekenis, *is* bevrijding.

De zogenaamde religieuze mens bereikt dit worden niet, omdat hij aan het rennen is om bevrijding te bereiken, om de ziel te bereiken, om God te bereiken. En degene die aan het rennen is, welke vorm dat rennen ook heeft, is niet in zichzelf.

Religieus zijn is geen zaak van geloof, van inspanning of van iets doen. Bij religieus zijn gaat het erom dat je in jezelf bent. Deze bevrijding kan in een ogenblik komen.

Op het moment dat je bewust wordt van de waarheid dat gebondenheid het gevolg is van verlangen, van het jachten en van idealen, dan verdwijnt de duisternis, en wordt er geen gebondenheid gevonden in wat je dan ziet.

Waarheid brengt revolutie in een oogwenk.

Je moet de bloem worden

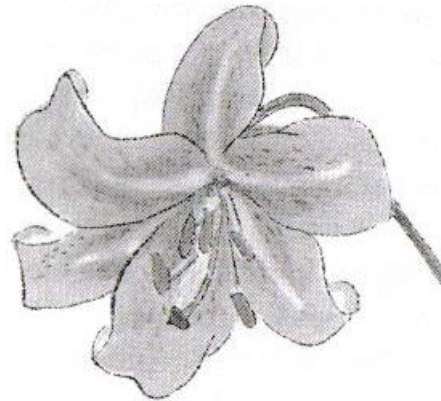
Een vriend heeft me enkele papieren bloemen gegeven. Ik kijk naar deze bloemen – er is niets in hen buiten wat je met de ogen ziet. Alles van hen is zichtbaar, er is niets van het onzichtbare. Buiten in de bloembedden staan de rozen in bloei, en voorbij het zichtbare is er iets van het onzichtbare in hen, en deze onzichtbare dimensie is hun eigen adem zelf.

De moderne beschaving is analoog aan papieren bloemen. Het eindigt bij het zichtbare, met wat je ziet, en vandaar dat het levenloos is. Het heeft de verbinding met het onbekende, het onzichtbare verloren. Daarom is de mens zo afgesneden, zo gescheiden van zijn wortels als nooit tevoren.

De boom, zijn bladeren, zijn bloemen en zijn vruchten, ze zijn alle zichtbaar, maar de wortels zijn onder de grond. De wortels zijn in het onbekende en onzichtbare. De wortels die gezien kunnen worden, zijn niet het einde van alle wortels – er zijn andere wortels die niet gezien kunnen worden. Het middelpunt waar het leven verbonden is met het universele leven, is niet slechts onbekend, maar is ook onkenbaar.

Een mens die in verbinding staat met het onkenbare, bereikt de echte wortels.

Het onkenbare kan niet door gedachten bereikt worden. De grens van gedachten eindigt bij het kenbare en zichtbare – een gedachte zelf is kenbaar en zichtbaar. Dat wat zichtbaar is, kan niet het medium worden voor het kennen van het onzichtbare. 'Is-heid' is voorbij gedachten, het bestaan is transcendentiaal aan gedachten.

Vandaar dat je het bestaan niet kent, maar eerder word je het bestaan. Je moet er niet bekend mee worden als een toeschouwer, gescheiden ervan: je moet er één mee worden.

Het laten varen van gedachten, kalm en leeg worden, zo komt die niet-tweeledigheid die je in de waarheid brengt, in 'is-heid.' Als je papieren bloemen ziet, als je ze van een afstand kan zien, dan kun je een ziener van hen worden. Als je de echte bloemen wilt zien, dan moet je de bloem worden.